

Ordinări

În Biserica Penticostală „Filadelfia” din Chișineu Criș a avut loc ordinarea fraților Costas Adrian, în slujba de prezbiter și Benjamin Nedelea, în slujba de diacon.

Actul de cult a fost oficiat în data de 6 aprilie a.c., la eveniment fiind prezenți pastorii Moise Ardelean, președintele Cultului Creștin Penticostal, Ioan Herman, Simeon Vădeanu, Vartică Vasiliuc și prezbiterul Ovidiu Curescu. Serviciul divin a fost coordonat de fratele Ionel Nedelea, pastorul bisericii (foto sus).

Tot în data de 6 aprilie a.c., în Biserica Penticostală „Filadelfia” din Beliu, județul Arad, a avut loc ordinarea fraților Marinel Burtă, în slujba de prezbiter și Florentin Burtă, în slujba de diacon. Ceata păstorilor a fost formată din frații Moise Ardelean, președintele Cultului Creștin Penticostal din România, Ioan Filip, președintele Comunității Regionale Penticostale Arad, Teodor Dronca, secretarul CRP Arad, Dumitru Hanga, pastor pensionar (fost pastor al bisericii locale) și Marin Trînc - pastorul bisericii locale (foto mijloc).

În data de 13 mai a.c., în Biserica Penticostală „Rugul Aprins” din Toflea a avut loc ordinarea în slujba de păstor a fraților Ion Dumitru și Vasile Căpitanu, actul de cult fiind oficiat de pastorul Vasilică Croitor, păstorul coordonator al bisericii și președintele CRP Constanța, alături de pastorii Liviu Axinte, președintele CRP Suceava și Mihai Dumitrașcu, păstorul Bisericii Penticostale Emanuel din Galați (foto jos).

- Ce-ai spus, fata mea? întrebă cu o voce schimbată și cu lacrimi în ochi tatăl.

Și fata, cu ochii închiși, continua să vorbească.

- Ți trebuie ceva, scumpa mea? continuă tatăl, îngenunchind lângă capul ei ca să audă mai bine.

Vorbele se rostogoleau, una după alta, cu o regularitate și muzicalitate de nedescris. Numai că limba fetei nu era una obișnuită sau cunoscută pe pământ... acum, abia, tânăra creștină vorbea limba pe care o râvnise atâta vreme.

O, Doamne, ce fericire! Ce schimbare în mijlocul chinului cel mare! Cum știi Tu să vii la vreme, să găsești mijloacele unei mângâieri neobișnuite!

Acolo jos, pe ciment, aproape leșinată de atâtea lovituri, la doi pași de moarte, Dumnezeu trimite cel mai de seamă dar al Său, puterea cerească, să compenseze durerea...

Cererea ta a fost ascultată, fiind, în sfârșit, îndeplinită. Nu atunci când ai vrut tu, poate nu atunci când ai cerut tu, dar în orice caz, atunci când a vrut El, căci Domnul știe timpul cel mai potrivit!

O, ce minunat Părinte avem! El nu întârzie niciodată, chiar dacă nouă așa ne pare. El vine la vreme și niciodată cu mâinile goale.

Binecuvântat să fie Numele Lui peste toate botezurile cu Duhul Sfânt pe care și astăzi le împarte cu mână largă.

Prelucrare de Sile Roske după o mărturie a rev. Butterfield, București, februarie 1970

